

הלבנה. ובמה מארה? הפל בתרשובה, ובוקול שופר, שכחוב אשרי העם יודעי תרואה. אז - היה באור פניך יהלכו.

ריעיא מהימנה
בחידש השבעי באחד לחידש וגנו. מצויה זו לתקע שופר בראש השנה, שהוא יום הדין לעולם, כמו שבארנו. והרי פרשו, שכחוב תקעו בחידש שופר בכסה ליום חגנו. והרי נתבאר. שהו יום שבו מתכפה הלבנה, וሩלום עומד בדין. משום שהוא המקטרג חופה ומכסה ונועל את הפתח על המלך, המקום שהוא.

שורה לחייב דין על העולם. ואם אמר, איך נתנת רשות לאותו המקטרג לומרות ביד המקטרג הנה דין? אלא והוא ביד המקטרג שם הקדוש ברוך הוא לחייב דין על כל העולם, ושם לו يوم דווע לחייב לפניו את כל דיני העולם, שהרי הקדוש ברוך הוא עשה אותו ושם אותו לפניו, שתתבהה יראת הקדוש ברוך הוא עוללה ושורה על הכל. וסוד זה - קהלה וזה אללים עשה שייראו מלפני מה עשה? עשה את המקטרג הנה והתקין אותו לפניו להיות חרב שנינה על כל העולם, וכל זה כדי שייראו כלם מלפני הקדוש ברוך הוא. וזהו השוטר שתובע את חטאינו בני האדים, ותובע דין, ותופס בני אדים והורג אותם, ומלהקה אוותם, הכל מפני שיויצא מן הדין.

במו' אותו הממנה של בית הדין שלמטה, שנantha לו רשות להזכיר לפניו בית דין: פלוני עשה בך. ותבע עליים דין. ופלוני עבר עלך. רשות לאותו ממנה בית דין נעל על בית דין את הפתח עד שיגרו דין על כל מה שהוא טובע, ואין רשות לבית דין לדוחות אותו, משום (ישעה סא) כי אני

סיהרא דאתפסיא ולא נהירא. ועל דא בכסה ליום חגנו, בה"א, אתפסיא סיהרא. ובמה נהיר. פלא בתיבתא, ובקל שופרא, דכתיב, (חילום פט) אשרי העם יודעי תרואה כדין יי' באור פניך יהלכו.

רעה מהימנה

בחידש השבעי באחד לחידש וגנו. (יקרא כ"ג) פקודא (מ"ב) דא, לתקוע שופר בראש השנה, והוא יומא דינא לעלמא, כמה דזוקימנא. והוא אוקמונה דכתיב, תקעו בחידש שופר בכסה ליום חגנו. והוא אמר. דהאי איהו יומא דסיהרא אתפסי ביה, וקאים עלמא בדיןא. בגין, דההוא מקטרגא, חפי וכPsi ואנעל פתחא על מלכא. אחר דдинא שרי, למתבע דין על עלמא.

ואי תימא, איך אתהייב ליה רשו לההוא מקטרגא להפחאה ולמתבע דין. אלא והוא בידא דהאי מקטרגא, שי קדשא בריך היא למתבע דין על כל עלמא, ושוי ליה יומא ידייע, למתבע קפמיה כל דיןין דעתמא, דהא קדשא בריך הוא עבד ליה ושוי ליה קפמיה, למחיוי דחילו דקודשא בריך הוא סלקא, ושרי על כלא. גרא דא, (קהלה ג) וזה אללים עשה שייראו מלפני. מי עשה. עשה להאי מקטרגא, ואתקין ליה קפמיה, למחיוי סייפה שננה על כל עלמא. וכל דא (ד"כ צ"ט ע"א) בגין דידקהלון מקמי קדשא בריך הוא כלל. ורק איהו סנטירא, דתבע חובי בני נשא, ותבע דין, ותפיס בני נשא וקטיל לון ואלקין לון, פלא בימה דנעפיק מן דין.

בגונא דההוא ממונה בית דין דלמפא, אתהייב ליה רשי לאדרדא קמי בי דין, פלוני עבד בך, יפלוני עבר עלך, ולמתבע עלייהו דין. ותנן, רשי אתהייב לההוא ממונה בית דין, לאנעל על בי דין פתחא, עד דיגזרון דין על כל מה דאייהו פבע, ולית רשו לבית דין לדוחיא ליה. בגין (ישעה סא) כי אני יי'